

ה"ת 23634/07 - א.א. שאקר עבודות עפר בע"מ, שאker אלסיד נגד משטרת ראש העיון

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 23634-07 א.א. שאker עבודות עפר בע"מ ואח' נ' משטרת ראש העיון
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מבקשים 1. א.א. שאker עבודות עפר בע"מ
2. שאker אלסיד

נגד
משטרת ראש העיון
משיבים

החלטה

לפני בקשה להחזיר תפוסים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט- 1969 (להלן: "הפקודה").

הבקשה הינה להחזיר משאית ולו שמספרה 61-248-62 (להלן: "התפוס"/"כלי הרכב"), לרשות המבקשים. המשאית הינה בבעלות המבקש 2.

רקע

כנגד המבקש 2 ומשה אבטן (להלן: "אחר") הוגש כתוב אישום המיחסים להם ביצוע עבירות הפוגעות בסביבה, כפי שיפורט להלן.

ה המבקש 1 הינה חברה בע"מ וה המבקש 2 הינו מנהלה.

ביום 3.3.17, ובטרם הוגש כתוב אישום כנגד המבקש 2 והאחר, נתפס כלי הרכב האמור על ידי המשטרה טרם שוחרר.

בת"פ 7453-06-17 שהוגש ביום 1.6.17 נטען, כי בתאריך 3.3.17 בשטח פתוח בלבד המבקש 2 ביחד الآخر השיליכו פסולת ממשאית שהכילה עופרי עפר, קרשימים, קרטונים, בלוקים, ניילונים ותערובת של פסולת בנייה. הנאשם الآخر נהג בשופל ובו כף מלאה באדמה לכיסוי וקבירת הפסולת שהושלכה ותושלך בהמשך. המבקש 2 והאחר נעצמו בעת ביצוע המיחס להם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

משמעות יוחסו להם עבירות של איסור לכלי והשלכת פסולת גרים מטרד לציבור. לבקשת 2 יוחסו גם עבירות של ניהול עסק ללא רישיון וצו רישיון עסקים.

למען שלמות התמונה צוין, כי ביום 4.4.17 הורה כב' השופט מורנו על שחרור התפוס בתנאים. בהחלטה בערר שניתנה על ידי כב' השופט יקואל, בהסכמה הצדדים, נקבע שהתפוסים יוותרו בידי המשיבה עד ליום 1.6.17 אלא אם יוגש כתוב אישום. משהוגש כתוב האישום ביום 1.6.17 נותרו התפוסים בידי המשיבה.

ב"כ המבקשים עתרו לשחרור המשאית במסגרת הבקשה שבפני. נכון התנגדות המשיבה נקבע דין במעמד הצדדים בו השלימו טיעוניהם.

טייעוני הצדדים

ב"כ המבקשת 1 טען, כי אין ראיות לכואורה לביצוע המיוחס לבקשת 2 או לכל הפלחות ק"י מת חולשה בראשית, אך שלכל היותר עסוקנן בעבירה של ניסיון להשלכת פסולת מצד המבקש 2. לגיטמו, המבקש 2 לא ידע מהי תכולת המשאית ורק לאחר פתיחת הדלתות הבין שמדובר בפסולת שלא ניתן להטמינה במקום ועל כן כלל לא השלים את תכליתה במקום. הפסולת שנמצאה על הארץ היא "חולקיים" שנפלו בעת פתיחת דלתות המשאית. בהעדר סגירה הידראולית היה צריך בדחיפה של השופל בו נהג האخر כדי לסייע בסגירת דלת המשאית, אך לא מדובר בפסולת שביקש המבקש 2 להוציא למקום.

עוד טען, כי הסיכויים לחילוט כלי הרכב בסיום ההליך בתיק העיקרי הינו קלוש. לדבריו, המשיבה כמעט שאיןיה נוהגת, במקרים דומים, לבקש חילוט הרכב בסיום ההליך בתיק העיקרי.

لمבקשת 1 יש רישיון ניהול עסק הכלול את שמו של המבקש 2. הוצגו חשבונות לפניה המבקשת 1 משלםת עבור הטמנת פסולת דין. טען, כי העובדה שהמבקשת 1, משלםת מדי חדש עבור הטמנת פסולת דין מלמדת שאינה נוהגת להטמין פסולת באופן לא חוקי ויש בכך להשפיע על המבחןם שנקבעו בבש"פ 342/06 **חברת לרגו בעות'ן עפר בע"מ נ' מדינת ישראל ולע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר.**

עוד טען, כי המבקשת 1 מחזיקה ב- 7 משאיות ותפיסה של המשאית נשוא בקשה זו גורמת נזק כלכלי לחברה, דבר שאף גורם לירידת ערכה.

נכון כל אלה, סבר שיש להורות על שחרור התפוס ללא ערובה כספית ולהחלוף בשיעור שלא יעלה על 10,000 ₪.

ב"כ המבקשת 1 הפנה לכך של חובתו של המבקש 2 הרשעה קודמת מעת 2017 בעבירה דומה בגין מעשה משנת 2010 וכי מאז שינה דרכיו ולא שב לבצע עבירות.

ב"כ המבקש 2, סמרק ידו על טיעוני ב"כ המבקשת 1 והוסיף, כי העובדה שהפסולת לא הושלכה לתוך בור מלמדת שמדובר בפסולת שנפלה ללא מתכוון קטעת ב"כ המבקשת 1 ולא נטען בכתב האישום.

עוד הוסיף, כי באיזון שבין התכליות לשמן נתפס כלי הרכב לבין זכותם הקניינית של המבוקשים, יש להעדיף את האחונה ומאחר שלմבקשת 1 יש מקורות הכנסה ניתן להסתפק בהתחייבותה, לצד איסור דיספוזיציה ושבוד לטובת המדינה ללא פקודה כספית.

ב"כ המשיבה טען, כי עסקין במשאית שנתפסה בעת ביצוע העבירה על ידי גורמי אכיפת החוק.

אין מדובר באירוע הנtanן לפרשנות כפי שטוענים ב"כ המבוקשים. הראות בתיק המתבססות על תМОנות ודוח פעללה של השוטר שנכח באירוע ברורים וחד משמעיים ועל פיו המבוקש 2 ביחד עם האخر השlico פסולת כנעתן.

מטרות התפיסה הין מניעת עבירות, הרתעה וחילוץ בסיום ההליך העיקרי. ב"כ המשיב סמרק את התנגדותו לשחרור המשאית בעיקר על הטענה שהmbוקש 2 הנו "שור נגח", אשר הורשע בסמוך למועד ביצוע העבירה בתיק זה. נכון הישנות המעשה אין לתת אמון במבוקש 2 והפנה לפסקי דין בהם נדחו בקשה להשבת תפום נכון הישנות המעשה על ידי המבוקש.

חילוט כלי הרכב המעורב בעבירות פגיעה בסביבה אינו עניין תיאורתי אלא חלק מרכיבי הענישה והפנה לפסיקה בתמיכה לטענתו.

עוד ביקש ב"כ המשיבה שלא לחתך משקל לחלו' הזמן מאז תפיסת המשאית.

נכון קיומן של משאיות נוספות בחברה, הרי שלא נגרם נזק כלכלי חמור כנעתן על ידי המבוקשים ומשקל הפגיעה בחברה הוא נמוך.

כמו כן, טען ב"כ המשיבה, כי בתיה המשפט קבעו בפסקין דין שונים, כי הפגעה הכלכלית לא צריכה להיות שיקול בעבירות מעין אלו.

ב"כ המשיבה עתר לדוחות את הבקשת ולהשאיר את התפוס בידי המשיבה, מאחר שהזיה האפשרות היחידה בה ניתן למנוע מהmbוקשים המשך ביצוע העבירות.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - **"הפקודה"**) מקנה לשוטר סמכות לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ בעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שנitin כשר بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

תפיסה נכסים בהתאם לסמכות הנ"ל יכולה להתבצע למגוון תכליות; תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט (בש"פ 342/06 **חברת לרנו עובדות עפר**

בע"מ נ' מדינת ישראל, (2006) (12.3.2006) (להלן - "ענין לרגו").

סעיף 34 לפקודה קובע כך:

"34. מסירת התפוס לפי צו"

על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דר' כלל או לעניין מסוים, או על פי בקשת אדם התובע זכות בחופץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החופץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנהגו בו לאחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שיקבעו בצו".

דין והכרעה

A. ראיות לכאורה

כידוע, המבחן לקיומה של ראייה לכאורה הוא, האם "טيبة של הראייה - על רקע מכלול הראיות כולם המזוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכי סביר לכך שאותה ראייה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראייה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטraphה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם" (בש"פ 4180/13 פלוני נ' מדינת ישראל (04.07.13) ובש"פ 8087/95 שלמה זדה נ' מדינת ישראל (15.07.96)).

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עינתי בחומר החוקרי ובחנתי את הראיות בכללותן, שוכנעתי כי די בקיומן של הראיות שאפרט להלן כדי לגבות את התשתית הראיתית הגדולה שיש בה כדי להצביע על מעורבותו של המבוקש 2 במiosis לו בכתב האישום ומושם כך קיים פוטנציאל לחילוט כל הרכב המעורב ביצוע העבירה.

בشرطן מס' 00020 WA נצפים המשאית והשפול בעודם עומדים אחת ליד השני, נהג המשאית ונוהג השpol בתוך הרכבים ואדם שלישי עומד ביניהם. המשאית עומדת בקצתה מדרון, כאשר גב המשאית כלפי המדרון וכך גם כף השpol הנושא אדמה. אחד השוטרים רץ לעבר המשאית ומורה לנוהג לעצור. השוטר ניגש אל אחורי המשאית וניתן לראות, כי דלתות המשאית פתוחות ומוחזקות בשרשראת אל צידי המשאית ופסולת מועטה על הרצפה.شرطן זה לא ניתן לראותה הרמה של מכולת המשאית לצורך שפיכת הפסולת. צוין, כי גם מרחק ניתן לראות שעסquineן בפסולת שאינה אדמה, כל שכן בצלום מקרוב. צוין, כי בעת עצירת הרכב אכן נופלים מספר פריטי פסולת נוספים על הרצפה.

شرطן נוסף (ללא מס'ר) אין לשפוך או.

בתמונות המצורפות לתיק אין חולק, כי הפסולת שנמצאה על הארץ בסמוך למשאית הינה פסולת בנין שהשלכתה במקום אסורה.

ניסים שנגיא, פסק בעיריית אלעד, מסר בעדותו מיום 7.3.17, כי צילם סרטון וידעו של האירוע וממנו הפיק גם תמונות. הוא צילם את המשאית שעמדה לזרוק פסולת "כשההיבר התחילה לעלות צעקו לו תעצרו" (שורות 7-5 לעודות).

לדבריו, נשפכה חלק מהפסולת ונוהג המשאית עצר רק כאשר רצוי אליו. הם ראו את העובד מכוען את נהוג המשאית בטרם השלכת הפסולת.

רס"ב בוסי יוסי בעדותו מיום 6.3.17 סיפר, כי גם הוא צילם את האירוע. שני הנהנים היו בתנועה, האחד עמד לשפוך את הפסולת מהמשאית והשני עמד לכסות אותה בחול. המבוקש 2 מסר לו שהפסולת היא פסולת מאתר בנייה בראש העין.

העד שלל מפורשות גרסת המבוקש 2 והאחר שלא היה ניסיון לשפוך פסולת, זאת מאחר ש"הדלתות היו פתוחות לרוחה ותפשות עם שרשרות בצדדים והוא אף התחילה להרים הייר" ואלמלא צעקו לו היה נהוג שופך את תוכולת המשאית (שורות 34-37 לעודות).

יוסי בוטבול מסר בעדותו, כי הוא מעסיקו של הנאשם الآخر, אשר תפקידו לנוהל את האתר, ליישר את השטח והוא משמש גם כנהג השופל.

גדי יעקב מסר בחקירהתו, כי המבוקש 2 פינה עבורי פסולת בניין מאתר עבודתה.

הATAB 2, בחקירהתו מיום 3.3.17 מסר שמדובר בפסולת בניין מראש העין. הבהיר, כי שפר את הפסולת כנטען על ידי העדים. הוא פתח את דלת המשאית כדי שהאחר יראה את תוכולתה ויאשר האם ניתן לשפוך הפסולת במקום. לאחר שהאחר אמר שמדובר בפסולת שלא ניתן להשליכה במקום, הוא התקדם עם המשאית כדי שהאחר יוכל לסייע לו בסגירת הדלת באמצעות כף השופל.

בחקירותו מיום 7.3.17 הוסיף המבוקש 2, כי פתח את דלת המשאית והאחר ראה את תוכולת המשאית ולא אישר לו לשפוך הפסולת. הוא התקoon לסגור את דלת המשאית בעזרת השופל ואז הגיעו השוטרים. דלת המשאית לאחר פתיחתה "צריך למחוץ אותה או לדחוף אותה" כדי לסגור.

לטענה מודיעו דלת המשאית הייתה קשורה לצד המשאית אם כל מבקשו הוא להראות לאחר האם מדובר בפסולת שניית להשליך במקום, השיב שהזו הרגל ונוהל בטיחות כדי למנוע פגעה בשופל או במפעיל השופל.

לדבריו הוא לא החל בהרמת הארגז להשלכת הפסולת אך לא הכחיש שנפלה פסולת, והסביר שזו נפלה "כי התקדםתי לסגור את הדלת ונתקט ברכס" כאשר השוטרים צעקו לו לעצור (עמוד 3 לחקירה). יצוין, כי אין כל תימוכין לגרסה זו בסרטון מס' WA002020.

משה אביטן, הנאשם الآخر בכתב האישום, מסר בחקירהתו מיום 3.3.17, כי המבוקש 2 הגיע ולאחר שראה את טיב

הפסולת הוא הודיע למבקר 2 שלא ניתן לשפוך אותה במקום.

בעודתו מיום 5.3.17 הוסיף, כי התקoon לסגור את דלת המשאית ואז הגיעו השוטרים. **הוא אישר, כי לא ניתן לסגור את דלת המשאית כשהשופל עמוס בחול ויש לרוקנו תחילה** (שורות 37-38 לחקירה).

ראה בחלק העליון של המשאית, כי מדובר בפסולת ולא באדמה וכן אמר למבקר 2 שלא ניתן לשפוך באתר והמבקר 2 הוא שפתח דלת המשאית (shoreot 61-63 לחקירה).

בחיקירתו מיום 12.3.17 הוסיף, כי כשראה את תכולת המשאית עזר למבקר 2 לSEGOR את דלת המשאית בעזרת השופל ואין יודע להסביר מדוע הדברים לא נראים בסרטון שצולם על ידי השוטרים.

לאור המקובץ, אני קובעת, כי פסולת ממש, אם כי לא רבה, הושלכה מהמשאית בה נהג המבחן 2 ואין לומר שמדובר ב"חלקיים" שנפלו מהרכב בעת פתיחת הדלתות, כטענת ב"כ המבחן 1.

יען בתמונות מלמד, כי אף ללא פתיחת דלת המשאית ניתן לראות שמדובר בפסולת בניין, מאחר שזו נראית בחלק העליון של המשאית בשל עומס הפסולת. כך אישר גם הנאשם האخر בתיק העיקרי.

עוד אישר המעורב الآخر, כי לא יכול היה לסייע בסגירת הדלת כאשר השופל עמוס בחול. קשרית דלתות המשאית לצידי המשאית והמצאות השופל לצד המשאית ולא מאחוריו מלמדות שלא דבר בשופל שנועד לסייע בסגירת דלת המשאית אלא לכוסות בחול את הפסולת שהושלכה וームשלך בהמשך.

משמעותי קיומן של ראיות לכך או לעבור לבחון השאלה האם מתקיימת עילית תפיסה, במידה וכן- האם ניתן להורות על שחרור כל הרכב בחלופת תפיסה.

ב. העילה לתפיסת כלי הרכב וחלופת התפיסה

ההלהכה הפסוקה מלמדת, כי התנית שחרור תפיס בהפקdet סכום מזומנים או ערבות בגין הינה דבר שבשגרה.

כך נקבע בבש"פ 2224/15 **מידברג נ' מדינת ישראל**, (2.4.15, עמוד 5) "cidou, התכליות העומדת בבסיס הטלת ערבות על שחרור רכב תפיס ("חולופת תפיסה") היא הבטחת האפשרות לחייבו העתידי" (ההדגשות אין במקור- אס"ח).

וכן בבש"פ 5550/08 **שמעון נ' מדינת ישראל** (8.7.08, סעיף 6), שם נקבע כי "כל שאין לו זולזל ביתר הערכיות אשר הוטלו על העורר, האפקטיביות שלהן פחותה בהרבה מזו הטמונה בהפקdet כסף מזומנים או בהפקdet ערבות בגין הינה ומ声称, יש צורן בקביעת סכום הפקדה ממשמעות אשר יכול להבטיח את חילומו העתידי של הרכב" (ההדגשות אין במקור- אס"ח).

אין במקור- אס"ח).

בעניין לרגו קבע בית המשפט העליון, כי ככל שתכלית התפיסה נותרה בעינה אזי במאז השיקולים "יש לבחון האם ניתן באיזו ראייה להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה מינימלית בבעל הקניין בנכש, תוך החלטת 'חולפת תפיסה' שתגשים כראוי את האינטרסים השונים הפועלים בעניין זה" (עמוד 12, ההדגשות אין במקור- אס"ח).

תכליות התפיסה של כל הרכב בבקשתו שבפניו הינם מניעתיות וחילוט בתיק העיקרי ואת אלה יש לאזן מול זכותם הקניינית של המבקשים והפגיעה הכלכלית הנלוות לתפיסה.

כאמור ככל שמדובר בתפיסה למטרת חילוט ניתן להוראות עלשחרור התפוסים בתנאים שיקבע בית המשפט להבטחת תכליות זו.

אשר לתוכילת המנעה נקבע בעניין לרגו:

"**ביסוד התכלית המניעתית טמון אינטרס ציבורי למנוע, או להקשот באופן ניכר על העבריין את מימוש זמנו הפלילי באמצעות שלילת החפש המועד לשמש אמצעי לביצוע העבירה. סמכות זו היא אמצעי אחד מני רבים במהלך רשות אכיפת החוק בפשיעה**" (עמ' 10).

בעניינו, מדובר בתפוס אשר שימש לביצוע העבירה המיווחסת למבקש 2 ולאחר אף לא היה מעורב בביצוע עבירות נוספות.

התכלית המניעתית לה טענה המשיבה נעוצה בהרשעתו של המבקש 2 בעבר בגין השלכת פסולת במקום אסור. ב"כ המבקשים הגיעו את גילון רישומו הפלילי של המבקש 2 (נ/2) ובתיק החקירה שהוגש לעיון בית המשפט מצוי גזר הדין בעניינו. חרף הנטען על ידי הצדדים, הרי שלנאשם הרשעה אחרונה משנת 2017 בגין עבירה משנת 2010 שעונייה תכנן ובניה ולא מעוניינו. עיון בגזר הדין ובגילו המרשם הפלילי מלבדים שהרשעתו בעבירה דומה של השלכת פסולת הינה משנת 2011 בגין עבירה משנת 2010 והרשעה קודמת משנת 2008 בגין מעשים דומים.

בנסיבות אלה ניתן לומר, כי תוכילת התפיסה למניעת הישנות ביצוע העבירות על ידי המבקש 2 הוכחה בפועל.

במקרים של הישנות העבירה בית המשפט העדיף את האינטרס הציבורי על פני זה של המבקשים. כך בבש"פ 4180/11 **מ.ג.ש. מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל** (10.6.11) דחה בית המשפט העליון בקשה לשחרור תפוסים בשל הישנות המעשה העברייני:

"**כאן, אין מדובר בעבירה הראשונה הנוגעת לזמן סביבתי של המערעים. אך אין זה עיקר. כפי שציין בית המשפט המחויזי, מונחים בפני בית משפט השלום שני כתבי אישום בשל עבירות דומות שבוצעו לכארה על ידי משאיות השיכרות למבקשים. במסגרת כתוב אישום אחד, הוטל צו איסור שימוש**

במשאית. חלפו חמישה חודשים ממועד השחרור (של אותה משאית) ושוב מיווחס לმბაკშიმ ביצועה של עבירה. יום אחד לאחר מכן בוצעה העבירה מושא כתוב האישום בגין דנא על ידי משאית אחרת של המבוקשים, היא המשאית שעומדת במרכז ההליך. תמונה זו מלמדת לכואורה כי האמצעים המידתיים יותר, המוצעים על ידי הסניגור, אינם "עושים רושם" על מרשו. בנסיבות אלו, הCPF נוטה בבירור לכיוון הוראה בדבר תפיסת המשאית. בית משפט זה אף דן בעבר את המערערים לכף זכות, שעה שהמדינה ביקשה לתפוס כל רכב אשר ביצעו פעולות המזהמות את הסביבה (ראוי בש"פ 7/009/2009). ואולם דומה כי נקיטת יד רכה בעניינם של המערערים אינה מועילה. אלה ממשיכים לכואורה לכלך ולזהם ככל העולה על רוחם..." (סעיף 5 להחלטה, ההדגשות אינן במקור- אס"ח).

וכך נקבע גם בرع"פ 607/11 ע. **אלחי דード עבודות עפר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל**, (21.3.11):

"כפי שעדمد על קר בית המשפט המחויז, יש להעדר במקורה זה את האינטרס הציבורי על פני טובתם של המבוקשים. כנגד המבוקשים הוגש בעבר כתב אישום בגין עבירות דומות, ואחת מהמשאיות נשוא בקשה זו אף נתפסה בעבר ושוחררה בכפוף להפקדה כספית. עובדה זו מעידה על כך שלא ניתן לתת אמון במבוקשים, אשר חזרו לבצע את אותן עבירות, כי לא יעשו שימוש לא חוקי במשאיות התפוסות. לשיקול זה מתווסף גם הנזק הבלתי הפוך שעלול להיגרם כתוצאה מהשלכת פסולת ברשות הרבים (ראו למשל: רע"פ 9747/08 תחריר נ' מדינת ישראל (לא פורטט, 20.11.2008)). לאור כל זאת, הרי שלא מצאתי פגם במסקנתן של הערכאות הקודמות לפיה אין מקום להחזיר את המשאיות התפוסות לידי המבוקשים, אף לא בכפוף להפקדת ערובה. אשר על כן, בקשה רשות הערעור נדחתת."
(עמוד 3, ההדגשות אינן במקור- אס"ח))

בה"ת 16-03-48403 אבו סוויס נ' המשרד לאיכות הסביבה רملת מחוז מרכז (07.04.16), המבוקשים המשיכו בביצוע העבירות לאחר שחרורה של המשאית בתנאים ובית המשפט דחה בקשה להשבתה; בה"ת 10-12-2337-2012 נדים כמאל ובנו בע"מ נ' מדינת ישראל (23.2.11) בית המשפט דחה בקשה להשבת משאית נוכח הרשות המבוקשת בעבירה דומה בסמוך להגשת כתב האישום בגין נתפסה המשאית, ובה"ת 11-12-18023-2012 איטה תברואה וניקיון בע"מ נ' משטרת ירושה (42.12.11), נדחתה בקשה להשבת תפוסים מאחר שהmbוקשים המשיכו בביצוע העבירות אף שטרם הוגש כתב אישום נוסף בעניינם.

לאחר שבחןתי את עניינים של המבוקשים, סברתי שיש מקום לבדוק את הבקשת שבעפניי מפסקין דין שנסקרו לעיל בהם לא הושבו התפוסים.

ראשית, בכל הרכיב התפוס לא בוצעה עבירה נוספת למעט הנטען בכתב האישום נשוא בקשה זו.

שנית, לבקשת 1 רכבים נוספים ולא בוצעו באמצעות עבירות עובר להגשת כתב האישום או לאחריו (למעט הרשעותיו של המבוקש 2 משנת 2008 ו- 2011).

שלישית, הרשותו של המבוקש 2 בעבירה דומה הייתה בשנים 2008 ו- 2011, ולא כפי שנטען על ידי הצדדים (בשנת 2017). לעבר הפלילי זה יש לתת משקל רב אך נוכח הזמן מאז הרשותו הקודמת של המבוקש 2 סברתי שאין לראות בו "שור גוח" ובוודאי שאין ניתן לומר, כי לא תתקיים חלופת תפיסה בעניינו.

נוכח חלוף הזמן מאז תפיסת כל הרכב, העובדה שלא נשנו העבירות שלא באמצעות כל הרכיב האחרים שבידי המבוקשים, והצורך באיזון בין הרתעת המבוקש 2 ומונעת הישנות העבירה והאפשרות לחילוט אל מול הפגיעה בזכות הקנינית של המבוקשים, אני סבורה שניתן להורות על שחרור התפוס בחלופת תפיסה שייהי בה להבטיח את התק竊ת המונעתית והחילוט בסיום ההליך העיקרי.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה למשיבה להחזיר למבקשים את הרכיב התפוס, משאית וולבו שמספרה 61-248-62. הרכיב ישוחרר כנגד הפקודה של שלישי משויין, איסור דיספוזיציה ושיעבוד לטובת המדינה.

להבטחת אי מכירתו או העברתו של הרכיב עד לסיום ההלכים בעניינו של המבוקש 2, יחתום המבוקש 2 על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪.

המציאות תעבור העתק ההחלטה לידי הצדדים בהקדם.

בהתחשב בכך שההחלטה ניתנה שלא במעמד הצדדים אני מעכbat ביצוע החלטתי עד ליום 27.8.17 בשעה 13:00, אלא אם תודיע המשיבה אחרת.

תיק החקירה יוחזר לנציג המשיבה בתיאום עם המזיכרות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.